

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

44. An Episcopus eadem die suæ consecrationis possit ordines conferre?
Ex p. 12. t. 1. r. 44.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76369)

grauem infamiam incurrat, & scandalum magnum oriatur. Nec obstat excommunicatio; qua hæreticus poenitens innodatus est, & à qua, nec in isto casu potest Confessarius absolueret: nam sicut prædictus hæreticus naturaliter, & inuincibiliter oblitus peccati hæresis, quam post consensum occultè protulit, bona fide, & cum debita aliàs dispositione accederet ad Sacramentum poenitentiae, & confiteretur peccata non reseruata, & absolueretur, maneret in foro conscientiae indirectè absolutus à crimine hæresis reseruato, non obstante excommunicatione, qua est innodatus: ita & in casu prædicto, indirectè absolutus manebit à peccato hæresis, cum onere tamen illud iterum confitendi, cum copiam Confessarij auctoritatem habentis habuerit. Est & huius rei exemplum de Sacerdote, qui alium Sacerdotem interfecit, & ne se prodar, & crimen eius fiat manifestum celebrat & confitetur sua peccata Confessario, qui non potest illum absolueret ab excommunicatione. Sunt etiam qui dicant, secluso quoque scandalo, & periculo grauis infamiae supradictum hæreticum occultum procurantem pro viribus absolutionem, sed ob paupertatem, aliudve legitimum impedimentum non valentem Romam adire, vel mittere, neque ab Episcopo, vel Inquisitore absolutionem obtinere. si verè poeniteat, & contritus sit, posse interim Missam celebrare, si est Sacerdos, vel Eucharistiam sumere, si est laicus. Sed hoc aliis non placet, & meritò, cum secluso scandalo, & infamia, nulla sit vrgens causa sumendi Eucharistiam in tali casu. Aliàs etiam Sacerdos, qui alium occidit, si non possit irregularitatis dispensationem obtinere, Missam celebrare posset secluso periculo se prodendi. Hucusque Serra. Ex quibus patet ratione scandali posse aliquem Missam dicere, vel Eucharistiam sumere non obstante absolutione ab excommunicatione post diligentias adhibitas.

2. Vnde ex hac doctrina, me citato, doctiss. Pater Paulus Maria Quartus in *Rubr. Missalia* p. 3. tit. 7. scilicet. 3. dub. 3. diffio. 1. collegit regularem, qui per pium Confessarium non potuit obtinere licentiam à Superiore, vt absolueretur à reseruatis; si absque nota non possit omittre Sacrum, vel communionem, posse aliquo ex prædictis modis, vel communicare cum sola contritione, vel confiteri solum non reseruata, vel simul etiam reseruata, super quæ cadet in directo absolutio, & hoc etiam si peccata reseruata adnexam habeant excommunicationem, vel aliam censuram reseruata; quamvis enim posset confiteri Superiori, quia tamen inter Regulares hoc censetur notabile incommodum, ideo censent probabiliter Doctores illum carere copia Confessarij. Ita ille, cui adde de Theologia morali optimè meritum Patrem Tamburinum *opusc. de Communione* 2. cap. 1. § 6. num. 44.

3. Confirmantur superius dicta ex alia doctrina P. Thomæ Hurtado *var. tom. 2. tract. 12. cap. 1. §. 21. n. 1156.* vbi sic ait: Irregularis etiam ex delictis, si sit occultus non tenetur restituere fructus, quia vsque ad iuridicam priuationem habet titulum beneficij; & sic facit fructus suos; dummodo per se, vel per alium præstet onera beneficij excepta pensione diuini officij, quam non potest per alium præstare, cum sit onus personale. Ita Coninch *disp. 18. n. 5.* Filliuc. *tract. 19. n. 69 & 70.* Si tamen non possit per alium alia onera beneficij præstare, nec obtinere dispensationem irregularitatis, tenetur in conscientia beneficium resignare, nisi alia maior necessitas vrgeat, vt quia bene opinatus famam amitteret, vel est necessarium ad sustentationem vitæ, & cogeret mendicare cum dedecore. Ita ille, cui adde Bonacinum de *cons. disp. 1. q. 1. punct. 3. n. 6.* verb. *Item potest.*

Sup. doct. & q. contenta in hoc §. in 10. 7. tract. 1. Resol. 109. & 110. & in tom. 1. tr. 3. Ref. 9. §. 1. propè fin. à vers. Lo mesmo, & seq. & in Ref. 160.

Sup. hoc irregulari in tom. 5. tr. 5. Ref. 142. §. 1. & cursum in aliis §§. & vers. eius primæ autor.

RESOL. XLIV.

An Episcopus eadem die sua Consecrationis possit Ordines conferre? Ex part. 12. tract. 1. Ref. 44.

§. 1. **S**uppono, quod In Episcopo Ordinate requiritur, vt non solum sit electus, & confirmatus, sed etiam consecrationem Episcopalis character imprimatur, & matrimonium spirituale inter Episcopum, & Ecclesiam suam consumatur. Quare ante Consecrationem postquam fuit electus, potest quidem dici Prælati, & habere potestatem iurisdictionis; non tamen dici Episcopus, aut habere potestatem ordinis, vt habetur in *c. inter corporalia de transl. Episcop.* Nihilominus postquam fuit electus, & confirmatus, licet ante Consecrationem non possit ea munera exercere, quæ sunt Ordinis Episcopalis, potest tamen delegare alteri Episcopo consecrato omnia quæ sunt Ordinis Episcopalis. Abbas in *c. Cum ex illo de transl. Episcop. n. 10.* & in *cap. sisyrgemis, de elect. n. 6.* His suppositis, ad dubium propositum respondeo, Episcopum ea die qua est consecratus, non posse alios ordinare, licet si ordinet, ordinatio sit valida. Ita habetur in *cap. quod sicut, §. Super eo de elect. & ibi Panormitanus, & alij Doctores.* Et ita docet Marchin. de *Sacram. Ordinis, tract. 1. p. 1. cap. 11. n. 2.* cui ego addo Mauricium Alzedum de *Professio Episcop. cap. 4. num. 15.*

RESOL. XLV.

An si aliquis ex tribus Episcopis non imponeret manus super caput Consecrandi, vel non proferret formam. Accipe Spiritum sanctum, Consecratio est inualida?

Pro quo quaritur, an quilibet trium Episcoporum manus imponendum, & Euangelij Codicem tenentibus consecret? Ex part. 12. tract. 1. Ref. 45.

§. 1. **H**æc quæstio maximè procedit in mea sententia, quæ docet materiam & formam consecrationis Episcopalis consistere in supradictis ritibus. Ad hoc dubium sic respondit Fragol. de *Regim. Republicæ Christianæ, tom. 2. lib. 8. disp. 18. §. 13.* Ambigi etiam potest, an quilibet trium Episcoporum, qui manus imponunt super caput Episcopi, & tenent codicem Euangelij, consecret Episcopum. Negant aliqui nullum ex tribus per se solum consecrare, sed omnes tres simul, & coniunctim. Ita Glossa, & Hugo in *c. Episcopus, dist. 23.* Syluester tamen in *verb. Consecratio primò, n. 1.* multo melius, ac verius tradit post Hostiensem, & Goffredum vnum totam consecrationem peragere, & alios verò adiutores esse. Requiritur tamen, quod assistant consecrationi, & adiuuent saltem tres Episcopi, *c. ne Episcopi, per textum, in tribus, de temporibus Ordinationum.* Henric. in *sum. lib. 10. c. 24. §. 1.* Paul. Comitoli. *responsorum moralium, lib. 1. q. 48. n. 13.* aliàs non esset consecratus, per Gloss. in *dist. cap. ne Episcopi.* Confirmantur quæ dicta sunt ex verbis Sanch. in *Opusc. tom. 2. lib. 7. cap. 1. dub. 15. n. 17.* vbi sic ait: Nota, quod vnus Episcopus principaliter totam consecrationem perficit, & alij sunt quasi coadiutores secundum Hostiens. & Goffred. quos refert Syluester in *verb. Consecratio 1. num. 1.* & hoc dicit esse melius, vel secundum Hugonem, & Rayner. quos refert etiam Syluester ibi, sunt tres actiones, & vna passio, sicut cum tres portant lapidem, & notat bene Syluester, quod essentialia consecrationis necessaria